

z dnia 8 września 2015 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Sierakowice

Na podstawie art.18 ust.2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym /tekst jednolity Dz.U. z 2013r., poz. 594 ze zmianami/ i art.229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. - Kodeks postępowania administracyjnego /tekst jednolity Dz.U. z 2013r. poz.267 ze zmianami/

Rada Gminy Sierakowice - po zapoznaniu się z opinią Komisji Rewizyjnej - u c h w a ł a, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę złożoną przez Dyrektora Zespołu Szkolno-Przedszkolnego „Mała Szkoła” w Szopie Pana Przemysława Łagosza na Wójta Gminy Sierakowice, z przyczyn określonych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Gminy Sierakowice do powiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi, poprzez przesłanie odpisu niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem.

§ 3. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Gminy Sierakowice do przesłania kopii skargi wraz z niniejszą uchwałą Wójtowi Gminy Sierakowice, celem rozważenia podjęcia czynności względem pracownika Urzędu Gminy Sierakowice, którego zachowanie w skardze opisano.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Zbigniew Suchta

Uzasadnienie

uchwały Rady Gminy Sierakowice z dnia 8 września 2015 roku w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Sierakowice

Pan Przemysław Łagosz, działający jako Dyrektor Zespołu Szkolno-Przedszkolnego "Mała Szkoła" w Szopie, opisał w skardze z dnia 15 lipca 2015 roku zachowanie pracownika Urzędu Gminy Sierakowice (gońca), które uznał za nieprawidłowe. Niewłaściwe postępowanie doręczyciela przesyłek urzędowych miało polegać na podjęciu próby doręczenia przesyłki w miejscu zamieszkania Skarżącego, mimo wskazania na przesyłce innego adresu do korespondencji. Zachowanie gońca Skarżący utożsamiał z działaniem Wójta Gminy Sierakowice.

Stosownie do treści art. 227 i 228 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego (k.p.a.), przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw, przy czym skargi składa się do organów właściwych do ich rozpatrzenia. Zgodnie z art. 229 pkt 3 k.p.a., skargę na działalność Wójta, w zakresie niewyłączonym w art. 229 pkt 2, rozpoznaje Rada Gminy. Skargę wniesioną do organu niewłaściwego przekazuje się niezwłocznie organowi właściwemu.

Po przeanalizowaniu stanu faktycznego sprawy Rada Gminy uznała, iż ewentualnie niewłaściwe zachowanie pracownika Urzędu Gminy w zakresie doręczeń przesyłek powinno, w przypadku ujawnienia w tym zakresie uchybień, stanowić podstawę podjęcia czynności względem pracownika Urzędu Gminy przez jego bezpośredniego przełożonego lub Wójta Gminy jako kierownika Urzędu Gminy. W zakresie rozpoznania skargi na działalność pracownika Urzędu organem właściwym pozostaje Wójt Gminy, zgodnie z art. 228 k.p.a. z związku z art. 33 ust. 3 i 5 ustawy o samorządzie gminnym.

Z uwagi na okoliczność, iż przedmiotem skargi uczyniono działalność Wójta Gminy, brak było podstaw do jej przekazania innemu organowi celem rozpoznania według właściwości.

Przechodząc do kwestii działalności Wójta Gminy, w toku prowadzonych czynności wyjaśniających Rada Gminy nie ustaliła, aby Wójt Gminy podejmował czynności służbowe w sposób nieprawidłowy. Jak wspomniano powyżej, zachowania opisane w skardze dotyczyły czynności podejmowanych przez pracownika Urzędu Gminy. Skarżący nie przedstawił jakichkolwiek obiektywnych informacji lub dowodów, które świadczyłyby o tym, że uprzednio zgłaszał Wójtowi Gminy nieprawidłowości w doręczaniu przesyłek listownych oraz aby Wójt Gminy zaniechał reakcji na tego rodzaju sygnały. Skoro Wójt Gminy nie miał możliwości weryfikacji i usunięcia ewentualnych nieprawidłowości w działaniu pracownika Urzędu Gminy, to trudno zarzucać mu naruszenie jakiegokolwiek przepisu, w szczególności ustawy o ochronie danych osobowych.

Kwestię doręczeń przesyłek listownych w postępowaniu administracyjnym reguluje między innymi art. 42 k.p.a., zgodnie z którym:

Art. 42. § 1. Pisma doręcza się osobom fizycznym w ich mieszkaniu lub miejscu pracy.

§ 2. Pisma mogą być doręczone również w lokalu organu administracji publicznej, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej.

§ 3. W razie niemożności doręczenia pisma w sposób określony w § 1 i 2, a także w razie koniecznej potrzeby, pisma doręcza się w każdym miejscu, gdzie się adresata zastanie.

Z powyższego przepisu jasno wynika w jakich miejscach można adresatowi doręczać korespondencję. Nie jest zatem niczym zdrożnym, że goniec wiedzący gdzie mieszka adresat, którego nie zastał w miejscu wskazanym na przesyłce, podejmuje próbę doręczenia mu korespondencji w miejscu zamieszkania. Nie sposób również negatywnie ocenić pytania domowników o to, czy podejmą się odbioru i przekazania przesyłki adresatowi, stosownie do treści art. 43 k.p.a. Jeżeli goniec czyniłby to niekulturalnie lub gdyby mimo odmowy obstawiał przy odbiorze przesyłki przez domownika, wówczas zachowanie tego rodzaju powinno zostać ocenione pod kątem naruszenia obowiązków pracowniczych. W przedmiotowej skardze, niezwykle ogólnej, nie ma jednak informacji o takim zachowaniu gońca.

Skoro ustawa dopuszcza doręczanie przesyłek w miejscu zamieszkania oraz innych miejscach, nie sposób zgodzić się ze Skarżącym, iż Wójt Gminy, jako organ wykonawczy gminy, nieprawidłowo przetwarza jego dane osobowe, skoro czyni to zgodnie z ustawą Kodeks postępowania administracyjnego. Dostrzeżone

nieprawidłowości w doręczaniu przesyłek adresowanych do szkoły lub stowarzyszenia stanowią li tylko naruszenie przepisów postępowania administracyjnego w kwestii doręczeń, skutkując nieskutecznością doręczenia i koniecznością ponowienia próby doręczenia na prawidłowy adres strony postępowania. Tego rodzaju ewentualne naruszenia stanowią przedmiot oceny organu wyższej instancji nad organem prowadzącym postępowanie w toku ewentualnie zainicjowanego postępowania odwoławczego.

Z powyższych względów skargę należało uznać za bezzasadną.